

סיגל בן-ישי ר"ץ

אבי וילמן, העולם הזה

ילדינו של מאקיאולי

עשה מחלב מאמצים ניכרים כדי לרחוק החוצה את קמפוס וועד-הסטודנטים הערבי. הוא שם טאבו על החלטות פוליטיות (נגד הכיבוש) מהסוג שהי"ר הקודם — עדי הרר — לא היסט לקבלו, בתמורה להישארותו בשילטון, או כדי לקבל פירסום בתיקשות וב-אקדמיה.

כשקרא הפרופסור ישראל בורר ביץ', יו"ר ועדת-הבחירות, במוצאי יום-הבחירות את התוצאות באולם החוס והמתות, שהיה מלא בעסקנים עיפים מכרי לשגוא זה את זה, היה ברור לכל שהימין יצא מהבחירות כשפחות מחצי-תאורתו בידו. הימין ירד בכוחו (מ"מ 18 ל"ר 11 נציגים

סיגל בן-ישי, כחורה שחורת-ישי-ער ונחושתי-מבט, פעילה מרכזית בתא-הסטודנטים של צוותא ובר"ץ, חלמה על ישיבתה הבאה של מועצת ר"ץ. איך מברך אותה פטרונה הפוליטי, ח"כ דרי צוקר, מעל בימת-המועצה, לקול תרועותיהם המאופקות של חברי-המועצה, על כיבוש אגודת הסטודנטים בראשונה עליידי תא של השמאל, ולא עליידי אחת משתי המפלגות הגדור לות. ערו לך, חברה למיפלגה ולתא, אך אויבה הפוליטי בנפש, יתקמר כקיפור במושכו, כאשר שמו לא יוזכר כאחראי למהפך, ושנות-הנפשו תעלה לסקור לפני מועצת-התנועה את הניצחון הגדול.

הנסיך של מאקיאולי יכול לקבל שיעורים מעסקני הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב

במועצה. העבודה עלתה קצת (מ"מ 23 ל"מ 25). מיוון ושאר העצמאים קיבלו 7 מנדטים — הישג יפה לכל הריעות ל"עצמאים", שעשו את התיאומים עם נציגי מצודת זאב. אבל המנצחים האי-מיתיים היו בשמאל: קמפוס (הכוללת

שמטרתו היא אגודה בלתי-פוליטית, שתאחד את כל התאים "הסטודנטים-ליים-הציונים" כדי לפעול לרווחתו של ציבור-הסטודנטים. הוא הירבה לני-גח את תא-העבודה על-כך שנתמך במה שכינה "השמאל הקיצוני", ועל כך

לי והוגים אחרים, בקומות היותר עליו-נות של בניין נפתלי. את זמנו הפנוי מהעול האקרמי, הוא מתיש במיוחד, חילק ברדוגו בין בניין עיריית-לוד — מעוזו של פטרונו, מק-סי לוי — ובין משרד-הבנייה-והשי-

נגר זה — כדי שלא לתת לימין ליי-הנות מההפך. אך גם מן העבר השני התארגן סטור דנטון — תא הסטודנטים של הימין, כצורה חסרת-תקדים. אחרי שנים של פלגנות אמבית, רץ הפעם גוף ימני

כך, אין ספק, היא תתחיל ב"בליץ-קריג" הפוליטי המזהיר שלה, שייסי-תיים שנת, 12-10 שנים, להערכתה, כי כנסת, כחברת סיעת-השמאל — השני-נייה בגודלה במדינה (המעריך זה מכבר נטמע בליכוד, ושאריותיו נקלטו אל

איך הביאו אנשי הליכוד להחלטה הקוראת להידברות עם אש"ף

הכל חוץ כמה שעות רוויחות מתח ודראמה במהדורת-כ"ס

איך הצליחו אנשי הליכוד לזרוק את עצמם החוצה

איך קמה קואליציה (כמעט) של ר"ץ והליכוד

איך נאלץ הנז של המערך לאמץ לעצמו קו שמאלי קיצוני

את ועד הסטודנטים הערביים) השלימה עלייה של 350% תוך שנתיים, והתי-יעצה על 7 נציגים. צוותא (מפ"ם + ר"ץ) עלתה מ"מ 15 ל"מ 23, והפכה תא-סטודנטיאלי שני בכוחו באוניברסיטה. "האיום הימני" הוסר, אך את תגיי-גות-הניצחון המאופקות החליפו עד-מהרה אגלי-היועה הקואליציוניים על מיצחו של אפי מחלב. למחלב התחילו לזרום דרישות הש-מאל, שהוכיחו לאי-כמעט את דרישות המיפלגות החרדיות אחרי הבחירות ל-כנסת. נציגי צוותא רדשו שיתוף קמ-פוס בקואליציה החדשה, שינוי שיטת-הבחירות לאגודה והקצנה פוליטית של האגודה בהצטרפות ובמעשים.

ברדוגו, מוכה וחבול אחרי שגם בחוג גירעון פער

שבקולותיו נבחר נאדר מאסרוה, יו"ר ועד הסטודנטים הערבי, כסגן-נשיא מועצת-האגודה, כדי להבטיח המשך שליטת העבודה באגודה. ברדוגו חזר והדגיש, לאורך כל מעי-רכת-הבחירות, שהוא מוכן ל"שותפות קואליציונית עם העבודה", באגודה "כמו בממשלה". בשיחות הדגיש שיש להבטיח תוצאה שתאלץ את העבודה לפחות בקואליציה, כדי שהוא ותאו יקבלו לגיטימציה בקמפוס התל-אביבי, כעל האוריינטציה השמאלית הידועה. במהלך מערכת-הבחירות קשר בר-דוגו קשרי-ידידות עם יו"ר האגודה — אפי מחלב. אנשיו של מחלב מתארים אותו כ"גנץ" כמושגי העבודה. בלימודי המתמטיקה מדרה מחלב במעלה התור-אר הראשון כבר זמן לא-מועט, ולא גרי-אים סימנים לסיום הקרוב. מיקרה אחד מני רבים של השהיית לימודיו של עסי-קו סטודנטיאלי כדי לאפשר פעילות פוליטית בקמפוס. על כל פנים, עוד כטרם הבחירות

כון, שם נמצא זה זמן רב אחיו של מקי-סיס. מוכן שגם מצודת זאב אינה יוצאת מקופחת. המניפולציות הברדוגאיות לפני ה-בחירות לא היו מביישות את פטרונו הפוליטי, שהיה, עד לא מזמן, מלך-ישראל. ראשית, גיבה ברדוגו תא עצמאי, ש-התקרא מיוון. בראש התא עמדו אבי-שטריקר, סטודנט לרפואה ואיש-מו"ד, וחברו הטוב איתן שמיר, תומך-לי הפוליטיקה הסטודנטיאלי, מבלי הפוליטיים מהאגודה. שטריקר את שמיר, שניהם בליינים צפון תל-אביביים טיפוסיים, השתעש-עו במהלך החודשים האחרונים בנפתור-לי הפוליטיקה הסטודנטיאלי, מבלי להזיח את אורות-הניאון של מועדוני-סטפס, זמן אמיתי ורומיים. ברדוגו תמך במיוון באיזורים שבהם רצה. הוא אימץ לעצמו את הסיסמה "להור-ציא את הפוליטיקה מהאגודה", והצהיר

מאחד וחוק, הכולל את הליכוד, הת-חייה, צומת, מולדת והמפד"ל. תא הימין, המתקשה ברך-לכל-כבר כשלב איתור המועמדים להתמודדות בחוגים השונים, "כיסה" השנה 65 מ-תוך 71 איזורים-הבחירה. התא, מתוגבר עליידי אנשי הימין הקיצוני מובל עליידי עסקן חרותניק משופשף — יעקב ברדוגו, ממקורבי-השר דויד לוי — הלך לבחירות בתיק-וזה להגביר את כוחו. בכיריו אף העזו, מפעם לפעם, להוות בחלומות מהפך, בנוסח ימי מילוא-רייסר-קליינר. ברדוגו עצמו (23) עמד לסיים את לימודי התואר הראשון שלו במדעי-המדינה, אחרי שבילה באוניברסיטה זמן רב יותר בקפיתריות (שם נרקמים "הדילים" הפוליטיים הסטודנטיאליים) מאשר בשיעורי החוג הפוליטי ביותר באוניברסיטה. הוא היווה הוכחה נוספת לכך שמאקיאוליון פוליטי נרכש יותר בקומת-המרתף של הבניין מאשר בשי-עורים, העוסקים בהגותו של מאקיאור-

ורועות חזית-השמאל של מפ"ס-ר"ץ-שינוי. תוך 12-10 שנים נוספות היא תעמוד בראש המיפלגה שתכבוש את לב העם, ותסיים 30 שנות שילטון הימין במדינה. מאותו הרגע, שלום כולל במחוז התיכון" יהיה כסף קטן עבור הבחורה הנמרצת מרעננה. זה התחיל בליל 26 בדצמבר 1988, שבו נודעו תוצאות הבחירות לאגודת הסטודנטים באוניברסיטת-תל-אביב. זו היתה אחת ממערכות-הב-חירות המותחות בקמפוס התל-אביבי. בבחירות בשנה הקודמת הפסיד תא-העבודה מחצית מכוחו. הימין הכפיל את כוחו כמעט פי-שלושה ובפעם הרא-שונה, זה זמן רב, היתה תחושת איום על ההגמוניה השמאלית באגודת-הסטודנ-טים התל-אביבית. הפעם עשו כל הצדדים את הכנותיי-הם לבחירות בקפדנות יתרה ומחושבת. שלושת תאיי-השמאל (העבודה, צוותא וקמפוס) דאגו להתקוץ, ולא לרוץ זה